

Een dag in de eerste klas

Om kwart voor acht kom ik de klas binnen. Het is nog schemerig en buiten waait een onverwacht koude wind na de afgelopen mooie zomer. Het voelt voor het eerst fris aan. Ik leg het oefenwerk klaar waar de kinderen straks na een korte instructie zelfstandig aan mogen werken en maak een bordtekening van de wind waarin de nieuw te ontdekken letter van de dag in verstoep zit. Om vijf voor half negen haal ik de kinderen op van het plein. De meeste kinderen zijn al zo zelfstandig dat zij zonder hun ouder meelopen in de rij naar de klas. Enkele vaders en moeders waarvan de kinderen het nog spannend vinden om in de eerste klas te zijn gaan nog mee. Bij de deur begroet ik de kinderen. Ik voel kleine koude handjes en kijk in verwachtingsvolle ogen.

Als alle kinderen in de klas zitten beginnen we met het lied over de stralende zon die ons de nieuwe dag weer aanreikt. Daarna zeggen we de spreuk die eveneens over de zon maar ook over werkkraft, respect en liefde en verwondering gaat, wat de kinderen zo nodig hebben om in het leerproces te kunnen stappen. Deze spreuk zullen de kinderen t/m de derde klas iedere ochtend weer reciteren. We spreken even over de wind en de koude lucht buiten, die door veel kinderen is opgemerkt. Het is herfst. Tijdens het zingen van het lied: "Nu ga ik mijn eigen gang, ik ga op weg, ik ben niet bang.....", mogen de kinderen vrij door de klas lopen en elkaar begroeten en een hand geven. Vrolijk stappen ze door de klas en sommigen maken hier zelfs een buiginkje bij. In de laatste zin van het liedje komen er 'wilde winden' en wordt ieder kind weer op zijn plaats 'geblazen'. Daarna begint de instructie voor het schrijven in het schrijfschrift. Vandaag zijn de nul en de zes aan de beurt. Voordat we beginnen met schrijven tekenen we deze getallen in de lucht, groot en nog groter door op de stoel en de tafel te gaan staan. Maar ook klein en piepklein met het pinkje en het puntje van je neus. Ook mogen enkele kinderen de getallen op het bord schrijven en tips en tops van klasgenootjes ontvangen. Dan gaan de kinderen om ongeveer tien voor negen beginnen in hun eigen schrijfschriftje. Ieder kind verdiept zich in het eigen werkje. Het is muisstil in de klas en alle kinderen zijn ijverig, sommigen met de tong uit de mond, aan het werk. Ik loop rond en geef individueel aanwijzing, ondersteuning en complimentjes over het knappe schriftwerk. Om kwart over negen rinkelt het belletje als sein om op te ruimen. De schriften mogen de kinderen op een vaste plaats neerleggen. Een nieuwe les begint. Nu is het tijd voor het bewegingsspel wat we iedere dag als ritueel herhalen. De kinderen zetten hiervoor tafels en stoelen aan de rand van de klas. Zo ontstaat in het midden van de klas een ruime plek. Hier zingen en dansen we, waarin links, rechts en samenwerken wordt geoefend. De kinderen ontspannen en zijn soms uitgelaten, lachend springen en klappen ze mee. Als we hiermee

klaar zijn gaan alle kinderen in de kring op de grond zitten en tellen we dan weer heel serieus de kinderen (het zijn er 24). Wie missen we vandaag? Wie is er ziek? Ook tellen we weer terug.

De kinderen krijgen nu een pittenzakje en tijdens opgooien en vangen, wat voor sommigen nog best moeilijk is, spellen we letters en worden woorden gevormd. Dan lopen we in de kring rond met het pittenzakje op het hoofd tijdens het reciteren van een gedichtje. Daarna alle pittenzakjes in de mand werpen waarbij goed mikken en concentratie vereist is. Sommige pittenzakjes zijn heel ondeugend en willen niet in de mand terecht komen. Dan de tafels weer op de goede plaats zetten, een heel gesjouw, de kinderen helpen elkaar graag. Het is nu ongeveer tien over half tien. De kinderen mogen nu uitrusten onder het genot van een verhaal over de herfst en de wind. FFFFFFFF..... doet de wind en blaast alle blaadjes van de bomen. De kinderen zien de wind met bolle wangen op het bord en herkennen de letter "F". We blazen als de wind: FFFFFFFF..... Wie kent er een woord met een 'F'? Dat weten de kinderen wel en vele vingers worden opgestoken. Ook het gebaar dat bij de "F" hoort wordt aangeleerd en geoefend. Enthousiast bootsen de kinderen dit na. We zingen een lied over de herfst en de wind die alle takken kaal maakt en de bladeren op een hoop blaast. Nu gaan we samen de wind en de letter met blokkrijtjes en staafjes in het periodeschrift maken. Ik doe voor hoe het getekend kan worden en sommigen doen dit na. Anderen weten zelf al heel goed hoe ze de wind willen gaan maken. Ook tekenen we er dwarrelende blaadjes bij. Dan is het kwart over tien en rinkelt het belletje dat we gaan opruimen en eten. Daarna heerlijk naar buiten om vrij te spelen met elkaar. Daar zijn de kinderen wel aan toe. Ze hebben weer veel geleerd. Maar de ochtend is nog niet voorbij. Om elf uur gaat weer de bel en wordt er in de klas nog geoefend met reken-activiteiten, eerst samen een spel met kastanjes en appels, daarna zelfstandig werken in het reken- werkschrift. Daarna schrijven we nog de aangeleerde letter 'F' van de ochtend op een werkblad. Dan weer eten en een uur buiten spelen, het is intussen heerlijk weer geworden. Tot slot knutselen we nog een vis aan een hengel. De vis is een vouw-werk waarbij de kinderen goed moeten opletten hoe het moet. De vis wordt met een touwtje aan een stok geknoopt. Een fijn-motorische oefening. De kinderen tonen veel wilskracht en willen een mooi resultaat bereiken. Daarna spelen de kinderen nog even met de vis aan de hengel. "Kijk juffie ik heb een vis gevangen!" Dan is de middag om en zeggen we de eindspreuk: De dag is ten einde, het werk is gedaan. Tevreden willen wij naar huis toe gaan.

Juf Annemiek Kamsma